

Mike Legarth (KF):

Jeg tror, det her i meget høj grad vil tjene de danske virksomheders brand i udlandet og kendskabet til dem. Og jeg kan godt tilgive de små talefejl der, de bliver sikkert rettet en anden gang, så spørgeren skal ikke lægge mere i det – set fra min side; jeg forstår selvfølgelig, at formanden er nødt til at korrigere det.

Kl. 13:48

Formanden:

Ja. Tak til ordføreren. Og den næste ordfører bliver hr. Frank Aaen.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Som nævnt tidligere blev vi i Enhedslisten glade, da vi så forslaget – ikke fordi det var identisk med vores, men alligevel imødekom det en stor del af det, vi foreslog, og som var til behandling sidste år, om, at vi skal have noget mere oplysning om, hvad virksomhederne gør vedrørende det at leve op til deres sociale ansvar. Det er vi selvfølgelig glade ved, og derfor vil jeg også sige til alle dem, der nogle gange påstår, at Enhedslisten ikke har nogen indflydelse, at jeg godt tror, vi kan siges at have haft en anelse indflydelse i den her sag.

Kl. 13:49

Vi er også enige med dem, der har sagt, at det her ikke er nok i sig selv, men at det er et skridt på vejen. Noget af det, som der efter vores opfattelse ikke er arbejdet nok med, er, at det stadig væk er frivilligt, om man har en politik, og det bør det jo ikke være. Det bør jo ikke være sådan, at man bare køber ind, og så lukker man øjnene og undlader at se på, hvordan tingene, som man køber, og som man vil sælge til andre, er produceret. Det skal selvfølgelig være en pligt.

Vi vil også godt lige sige, at det er lidt for tilfældigt, når der henvises til, hvad man skal gøre. Der henvises til Global Compact, men det er ikke engang noget, man skal, det er noget, man kan. I Global Compact er der nogle udmærkede regler om børnearbejde, tvangsarbejde, fagforeningsfrihed osv., og det er alt sammen udmærket, men der mangler jo f.eks. en henvisning til ILO's konvention om, at man skal have en løn, der er til at leve af, at der ikke skal være overdrevne arbejdstider, og at der skal være et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Det er præcis nogle af de ILO-konventioner, som der er meget store problemer med at få overholdt ude i verden, og der burde være meget mere pres på, at danske

virksomheder skal sikre det, i stedet for bare at sælge det, der er billigst.

Derfor er det ikke sådan, at vi siger: Hurra, hurra, nu er alting godt. Vi siger bare, at det er et skridt på vejen. Det er selvfølgelig også et skridt på vejen, at de 1.100 største virksomheder skal omfattes af de her regler, men hvad med alle de andre, som vi også havde oppe i debatten? Dem er vi jo også nødt til at kigge på, og der er jeg i forbindelse med den diskussion, vi havde om det, enig i, at vi selvfølgelig skal kigge på det på en måde, så vi hjælper dem og ikke bare udsteder nogle forordninger, som gør, at de ikke kan overkomme det. For det er klart, at det kan være svært – vi kender det også inden for økologien, hvor det kan være meget svært for en økologisk virksomhed at få dokumenteret helt ned i det nederste led, om der nu er orden i de økologiske principper. Dem bør vi selvfølgelig også hjælpe, og det gælder også her. Vi skal ikke bare være bureaukrater, vi skal også være dem, der konkret hjælper.

Jeg vil sige, at det her er ét forslag. Enhedslisten har fremsat en lang række andre forslag, som jeg håber ministeren også lader sig inspirere af i det videre arbejde på det her område. F.eks. har vi foreslået, at der skal være en mærkningsordning, sådan at man kan se på et mærke, at de etiske vilkår vedrørende produktionen af det produkt er i orden, for vi kan jo ikke have, at alle forbrugere skal have en transportabel computer med ud i butikken og slå op på nettet for at se virksomhedernes årsregnskab, inden de køber et produkt. De skal sådan set have mulighed for straks på stedet at kunne fravælge et produkt, hvis ikke de har tillid til, at det er ordentligt lavet. Der skal være en database, hvor man kan gå ind og søge på, hvor tingene bliver lavet henne, for det er kun, hvis man har mulighed for at undersøge, hvor tingene bliver lavet henne, at man også kan kontrollere, om det, de skriver i deres regnskab, er rigtigt, eller om det bare er reklame.

Det er jo den næste ting, og derfor skal vi selvfølgelig også sørge for, at man kan kontrollere oplysningerne. DanWatch er nævnt i debatten; det er et fremragende lille institut, men der er kun to ansatte, og de laver enormt meget, men de burde selvfølgelig komme på finansloven, sådan som man er det i Sverige og i Norge. Sådan burde det også være i Danmark.

Vi skal hjælpe fagforeningerne i de lande, hvor tingene produceres, og hvor problemerne er, så de er i stand til at kunne kontrollere. Vi